

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita & Rebus gestis P. Petri Canisii, De Societate Jesv,
Commentarii**

Sacchini, Francesco

Ingolstadii, 1616

Petrum Fabrum conuenit & admiratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41515

etiam ciuitati Coloniensi. Exercebatur enim frequēter declamans publicè, vnde & doctrinæ profectus, & præcipuè eloquentia, & ardor aduersus hæreticorum insanas nouitates celebrabantur. Ille priuatim memoratur eximius tanquam præfœcundæ stirpis fructus adolescentis, Laurētium Surium, à quo deinde tanto cum bono publico edita sunt ingentia illa volumina vitarum Sanctorum, cùm Lutheranus error incautum in prima ætate circumuenisset, Canisius ingenij sui, & eloquentiæ ornamentis conciliatum, vnus omnium maximè impulisse dicitur, vt ad Orthodoxos reuerteretur. Interior inde contractus est vsus, qui ad extremum vsque Sanctis vltro, citroque & epistolis, & aliis cultus officiis permanfit.

Petrum Fabrum conuenit, & administratur.

Haftenuseuecto Canisio nouum diuina pro- uidentia subsidiū misit per quod ad Celsissimum Euangelicæ sapientiæ culmen eueheretur; Petrus Faber Sociorum beati Ignatij primus, Apostolicæ Sacerdos industria, præclaras per Germaniam, Spiræ maximè, & Moguntia, priuatim, publiceque gerebat res, egregia viri fama longè, lateque manante. Duos habebat suæ affectas disciplinæ Colonię Ioannem Aragonium, & Aluarum Alfonso, qui

qui Sacerdotio iam præditi, mox in aciem aduersus infesta vitiorum agmina prodituri, literarum in officina tela Spiritus exacuebant. Siue horum ex usu, siue ex ipsius celebritate famæ admiratus Fabrum Canisius, conuenire hominem, atque oculis explorare decreuit, quæ de illo auditione cognorat. Rapit Philosophicas iuniorum mētes laudabilis ardor noscendi viros præstantes. Sed nostrum Petrum haud dubiè vis agebat diuinior, & fortasse illud ipsum, quod nuper ab Arnhemiana vidua demōstrauimus editum ei, vaticinium, extimulabat, vt, cū apparuisse sacerdotū nouum quoddam genus audiret, aueret cognoscere, num is illorum de numero esset, quos sancta vates cecinisset. Vt vt sit, Moguntiam perrexit: conuenit Fabrum: admiratus tantoperè est, vt dubitaret virum ne magis, quem quæsiuerat; an Angelum Domini inuenisset. Suspiciebat diuinarum in illo rerum magnam, profundamq; scientiam: suspiciebat illustres, eminentesque virtutes, eximiam imprimis caritatem, & ardens studiū nihil nisi Christo collaborandi in animarum salutem. Obseruabat accuratè, notabatque cuncta viri facta, dictaque: & obstupescibat nullum illi verbum ex ore,

D

sue

siue in vsu communi, familiarique congressu, siue dum mensæ accumbit, seu publicè, seu priuatim abire, nisi quod Dei laudem ac pietatem sonaret: idque ea facere sanctitatis, comitatisque prudentia, vt audientibus semper multum emolumenti, nihil molestiæ vnquam, aut satietatis afferret. Hæc autem non curiosè obseruans, sed quo oculo sancti Patres meliorum considerandas virtutes docēt, totus ad imitationem rapiebatur: eaq; omnia sibi pro forma proponēs, ac regula, ad quā vitam deinceps cōponeret, ac dirigeret suam, nihil iam dubitabat, quin hoc demum Sacerdotum esset illud nouorum genus, ad quos ipse ex viduæ sanctæ prædicatione deberet adiungi. Nec verò minus Fabrum & sapientia cepit adolescentis, & bonitas. Agglutinantur continuò inter se vtriusque animi; & magister egregius pro nobilitate discantis depromens industriam, ad exactam reconditoris philosophiæ speciem præscriptis à B. Ignatio mentis exercitationibus expolire, perficereque aggreditur. Constat enim ex Ephemeride ipsa Fabri non Coloniae hæc, sed Moguntia gesta. Tum verò, vbi sancto illo in ocio vacare sibi ac Deo Canisius cœpit attentius, instar aridæ materiæ, quæ facilli-

*Exercitiis
spiritualibus
mirè immu-
tatur.*